

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Suicidalita u dětí

Autor práce: Jana Jelínková

Obor studia: Pedagogika volného času, kombinované forma

Posudek vypracoval: Mgr. Martin Klapetek, Ph.D. (Katedra filosofie a religionistiky TF JU)

Datum: 9. 5. 2015

Ve své bakalářské práci studentka prokázala schopnost samostatně pod metodickým vedením vedoucí práce zpracovat zvolené téma. Studentka se snažila vytvořit bakalářskou práci s ohledem na zvolené téma a metodologii s využitím více méně dostatečného množství informačních zdrojů (s. 41-42).¹ Rád bych se na tomto místě zeptal na její nyní již prohloubený osobní názor ohledně kvantity a kvality české odborné literatury/časopiseckých studií k tématu její bakalářské práce a to ve srovnání s nám nejbližším zahraničím. Seznámila jste se s některými již obhájenými kvalifikačními pracemi z českých univerzit? Pokud ano, jaký je Váš názor na jejich obsah, metody a tematické zaměření?

S ohledem na to, že rozsah bakalářské práce by se měl pohybovat mezi třiceti a čtyřiceti stranami textu, předložená práce se snaží tuto povinnost splnit. Z hlediska formální úrovně práce je potřeba zmínit grafickou úroveň textu. Studentka se během zpracování snažila zamezit překlepům a chybám, což pro čtenáře podtrhuje celkový dojem z textu. Například v práci nejsou ve větším počtu na konci řádku jednoslabičné spojky a předložky, což obvykle studentům a studentkám dělá problémy technicky zařídit.

Struktura práce byla podle mého názoru zvládnuta poměrně dobře. Osobně nejsem příznivcem velmi krátkých základních kapitol (např. kapitola 1 je pouze na s. 9; kapitola 3 pouze na s. 14), které pokaždé v oponentovi vyvolávají otázky, zda nebylo možné rozdělit práci lépe do větších celků s dalším vnitřním dělením na podkapitoly apod. Provedení citací víceméně odpovídá požadavkům na tento druh textu.² Seznam literatury je víceméně správně až na přemíru čárek, kterými autorka oddělovala jednotlivé položky bibliografického záznamu. Za trochu nešikovné považuji ponechání internetových odkazů v modré barvě v seznamu internetových zdrojů v tištěné verzi práce³ a doporučil bych jeho zarovnání tzv. doleva. V tomto případě se ale jedná o marginální záležitost.

¹ Podle mého názoru z první poloviny práce poměrně výrazně vyčnívá práce s knihou J. Koutka *Sebevražedné chování*.

² Bibliografický záznam v poznámce pod čarou je také věta, a proto je potřeba jej ukončit tečkou. Na s. 14 píšete: „Literatura uvádí, že vlastnictví střelné zbraně pětkrát zvyšuje nebezpečí, že ji majitel použije proti sobě samému.“ Není zde ale odkaz na zdroj. Na různých místech by bylo vhodné lépe pracovat s užitím termínu *Tamtéž* (viz poznámku pod čarou č. 7, 13).

³ Podobně je to v poznámkách pod čarou. V tištěné verzi práce je to podle mého názoru zbytečné, protože prostupnost linku z logiky věci nemůže být funkční. U elektronické verze je to už na uvážení, zda bude s ohledem na technické možnosti čtenáře možné prostupovat z práce přímo k elektronickým zdrojům.

Pokud sledujeme jazykovou stránku práce⁴, pak stylistická vyspělost a gramatická úroveň podle mého názoru celkem splňuje požadavky kladené na tento druh textu. Trochu rušivě na čtenáře působí začátek bakalářské práce a některé další části, kde se autorka vyjadřuje především v krátkých větách. Cíle práce byly v *Úvodu* (s. 8) víceméně dostatečně představeny. Osobně vždy oceňuji zájem autora/autorky o téma kvalifikační práce, které může vyrůst z hlubší reflexe situací spojených s konkrétním povoláním („*Součástí mé práce budou i preventivní opatření, která pokládám za velmi důležitá i z pozice pedagoga volného času.*“ s. 8). O metodách, které bude autorka používat, se však bohužel čtenář v *Úvodu* nedozví. Nejsm si zcela jistý, zda to nahradí autorčin popis, kde jsou používány výrazy jako „přiblížím charakteristiku“ a „popíši formy“. Práce totiž mnohdy působí pouze jako pečlivě zpracovaná vysvětlení vhodně zvolených pojmů a kompilace několika zdrojů. Autorka prostě kráčí od tématu k tématu učebnicovým stylem. Pak se ale čtenáři za fasádou dobře provedených výpisků ztrácí autorčin specifický vklad do procesu vzniku kvalifikační práce. Nejvíce se to projeví v kapitole 10. *Sebevraždy a statistiky*, kde autorka vyčerpávajícím způsobem představí různé úhly pohledu na problematiku sebevražd na základě statistik a to je vše. Čtenář očekává autorčinu hlubší interpretaci a nastínění širších souvislostí, bohužel nic takového v této kapitole nenalezne. Následující *Závěr* tento obsah podle mého názoru také nemá v dostatečné míře.

Co se týče obsahové stránky, tak z mého úhlu pohledu mohu nabídnout několik témat k diskusi a vysvětlení některých nejasností:

1. Na s. 11 píšete: „*Z populačních studií vyplývá, že sebepoškozování je v posledních letech na vzestupu.*“ Jaké studie máte na mysli? Čím si tento znepokojující vzestupný vývoj především vysvětlujete?

2. Poznámka pod čarou č. 9 odkazuje pouze k poslednímu odstavci na s. 13, nebo na stránkách zmiňovaných v bibliografickém záznamu (s. 31-33) čtenář nalezne celou typologii, kterou autorka bakalářské práce popsala na s. 12-13?

3. Můžete prosím zcela obecně porovnat poměry rizikových faktorů popisovaných v podkapitolce 4.2 s ohledem na literaturu a na Váš osobní názor?⁵

4. Jsou Vám známy nějaké interpretace tvrzení z podkapitolky 10.2 *Statistiky sebevražd podle pohlaví*, kde píšete na s. 36: „*Sebevražd spáchaných ze strany mužů je ve srovnání s počtem sebevražd u žen ve všech věkových skupinách několikanásobně více.*“?

Bakalářskou práci Jany Jelínkové na téma: „*Suicidalita u dětí*“ **doporučuji** k obhajobě. Jakožto oponent navrhuji komisi k zvážení ohodnotit zmiňovanou bakalářskou práci známkou **velmi dobře**.

⁴ Občas mne jako laického čtenáře překvapovaly různé cizí termíny jako např. „protrahovanému“, „letálním“ apod.

⁵ Např. rodinná situace je řádově čtenějším zdrojem impulzů než ostatní faktory apod. K tomuto viz mimo jiné první odstavce na s. 22.